

วลาดีมีร์ ปูติน: ประธานาธิบดีสมัยที่ 3 (1)

Vladimir Putin: President 3 (1)

รมย์ กิรมบตรี

Rom Phiramontri

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการบริหารประเทศของประธานาธิบดี วลาดีมีร์ ปูติน ตั้งแต่เริ่มเข้าสู่ตำแหน่งในปี ค.ศ. 2000 ต่อเนื่องมาจนถึงสมัย ปัจจุบัน โดยแบ่งนำเสนอเป็น 4 ตอน การนำเสนอในวารสารฉบับนี้ ซึ่งเป็นตอนที่ 1 นำเสนอผลงานที่เป็นความสำเร็จระหว่างการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี 2 วาระแรกระหว่างปี ค.ศ. 2000 ถึง ค.ศ. 2008 โดยในช่วงแรกเป็นการประมวลผลการดำเนินการทางการเมือง และเหตุการณ์สำคัญทางการเมืองในยุคดังกล่าว รวมทั้งประมวลความเห็นของบุคคลที่มีชื่อเสียงต่างๆ เกี่ยวกับวลาดีมีร์ ปูตินและผลงานของเขา ส่วนในตอนท้ายบทความกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้ประธานาธิบดีปูตินประสบความสำเร็จในการบริหารประเทศ รวมถึงการประมวลความสำเร็จและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากตัวเลขเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลง โดยอ้างอิงข้อมูลที่เป็นตารางตัวเลขจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งแหล่งข้อมูลที่เป็นทางการของรัสเซียเอง และแหล่งข้อมูลขององค์กรหรือหน่วยงานระหว่างประเทศ

คำสำคัญ: ประธานาธิบดีปูติน ผลงานปูติน ปูตินประธานาธิบดีสมัยที่ 3

AN ABSTRACT

This article presents the story of Vladimir Putin in ruling Russia from the time he became President for the first time in 2000 to the present. The story will be given in four installments, beginning with this one, which focuses on his achievements during his first two terms of the presidency of the Russian Federation from 2000 to 2008. The main part of this installment highlights his political activities, together with important events during this period and the opinions of famous people on the president and his work. The concluding part identifies the factors accounting for Putin's success in administering the country, assessing his achievements in terms of a quantitative comparison of changes based on figures from Russian and as well as other sources including those of international organizations and agencies.

Key words: President Putin, Putin's Achievements, Putin as President for the Third Term

วลาดีมีร์ ปูติน: ประธานาธิบดีสมัยที่ 3 (1)

รมย์ ภิรมนตรี*

หลังการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีมา 2 สมัย (ค.ศ. 2000-2008) ประธานาธิบดีวลาดีมีร์ ปูตินได้สร้างผลงานเป็นที่ประทับใจของชาวรัสเซียส่วนใหญ่ จึงทำให้การสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีสมัยที่ 3 ของเขาได้รับการสนับสนุนจากประชาชนชาวรัสเซียถึงร้อยละ 63.6 และสามารถดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีรัสเซียต่อไปได้อีก 1 สมัย แต่เมื่อนับเวลารวมกับช่วงที่เขาบริหารประเทศในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นเวลา 4 ปีแล้ว ก็เท่ากับว่าปูตินได้บริหารประเทศรัสเซียติดต่อกันมาแล้วถึง 3 สมัย หรือ 12 ปี ในขณะที่ตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 3 ที่เขาเพิ่งเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคมคณนั้นนั้น จะมีวาระยาวนานถึง 6 ปีตามรัฐธรรมนูญที่เพิ่งแก้ไขใหม่ และสามารถอยู่ต่อไปได้อีกหนึ่งสมัยหรือ 6 ปี ถ้าหากประชาชนชาวรัสเซียส่วนใหญ่ยังอยากให้เขาเป็นผู้นำประเทศต่อไป ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นก็เท่ากับว่าวลาดีมีร์ ปูตินจะเป็นผู้บริหารประเทศรัสเซียรวม 24 ปี

จากการเป็นผู้บริหารประเทศรัสเซียซึ่งเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในโลกมายาวนาน และจะยังต้องบริหารประเทศนี้อีกยาวไกล ศูนย์รัสเซียศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัสเซียแก่ชาวไทย เพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างสองประเทศ จึงมีความสนใจที่จะติดตามความเคลื่อนไหวของผู้นำรัสเซียท่านนี้อย่างใกล้ชิด ด้วยบุคคลผู้นี้เป็น

*อาจารย์ ดร.ประจักษ์ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์รัสเซียศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สหสาขาวิชานานาชาติ) รัสเซียศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยหรือตัวแปรหลักของความเป็นไปในรัสเซีย และเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของความเป็นไปในโลก โดยบทความนี้จะนำเสนอในรูปแบบข้อมูล พร้อมบทวิเคราะห์เกี่ยวกับผลงานและกิจกรรมของประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน ซึ่งจะตีพิมพ์ใน “วารสารรัสเซียศึกษา” ปีที่ 4 ฉบับที่ 1-2 นี้เป็นต้นไป

มีผู้อ่านหลายท่านเคยเสนอให้ศูนย์รัสเซียศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นำเสนอบทความที่เกี่ยวกับความเป็นมา และการเข้าสู่ตำแหน่งของประธานาธิบดีปูติน แต่เนื่องจากข้อเขียนที่มีเนื้อหาดังกล่าวได้ถูกนำเสนอไว้ในหนังสือ “รัสเซียยุคปูติน” โดยศูนย์ศึกษาการระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้ว ดังนั้นเพื่อไม่ให้เป็นการแข่งขันกันบทความที่จะนำเสนอเป็นตอนๆ ใน “วารสารรัสเซียศึกษา” ต่อไปนี้จะมีเนื้อหาต่อเนื่องจากหนังสือดังกล่าว กล่าวคือสาระของการนำเสนอในเบื้องต้นจะเป็นการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์ผลงาน ทั้งด้านบวกและด้านลบย้อนไปในสมัยแรกและสมัยที่สองของการบริหารประเทศของประธานาธิบดีปูติน

เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนของรัสเซียก่อนที่ประธานาธิบดีปูตินจะเข้าดำรงตำแหน่ง นักเศรษฐศาสตร์ชาวยูเครน ดร.อาร์เซนีย์ ยาเซนยุก (Arseniy Yatsenyuk) ได้กล่าวถึงรัสเซียเมื่อสิ้นยุคประธานาธิบดีบอริส เยลต์ซิน ที่ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินต้องทำหน้าที่บริหารต่อว่า “เป็นประเทศที่ไม่มีใครควบคุมได้ มีการแบ่งเป็นกลุ่มอำนาจ กลุ่มธุรกิจรายใหญ่ที่ผูกขาด ความขัดแย้งภายในที่รุนแรง การเคลื่อนไหวแบ่งแยกดินแดน อาชญากรรม ความวุ่นวาย สงครามที่เชชเนีย รัสเซียไร้พื้นที่และตำแหน่งในระบบการเมืองระหว่างประเทศ”¹

ในงานการเมืองในประเทศ วลาดิมีร์ ปูตินได้เริ่มกระบวนการรวบรวมอำนาจมาไว้ส่วนกลาง และเสริมระบบการบริหารแบบแนวตั้ง การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่สำคัญครั้งแรกในตำแหน่งประธานาธิบดีของวลาดิมีร์ ปูติน คือการเปลี่ยนแปลงหลักการได้มาซึ่งสมาชิกสภาสหพันธ์ ไปเป็นการแต่งตั้งจาก

¹<http://korrespondent.net/ukrain/politic/919584>

ผู้ว่าการหน่วยการปกครองและประธานสภาของหน่วยการปกครองแทน ส่วนอดีตสมาชิกสภาสหพันธ์ที่ไม่มีเส้นสายภายใน ได้มีการชดเชยให้ด้วยตำแหน่งกรรมการในสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐ (The Council of State) หลังจากการก่อการร้ายที่เมืองเบสแลน (Beslan) ในปี ค.ศ. 2004 วลาดีมีร์ ปูตินได้แถลงต่อสื่อมวลชนว่าจะยกเลิกการเลือกตั้งผู้ว่าการหน่วยการปกครองด้วยเหตุผลด้านความมั่นคง เนื่องจากเกรงว่าผู้แทนของกลุ่มแบ่งแยกดินแดนอาจได้รับการเลือกตั้งแล้วจะใช้สภาหรือฐานะสมาชิกสภาหรือความนิยมในการต่อสู้เพื่อการแบ่งแยกดินแดนได้ จากประเด็นดังกล่าวศูนย์วิจัยความเห็นสาธารณะที่รัสเซีย² (All Russian Public Opinion Research Center) ได้สำรวจความเห็นของชาวรัสเซียพบว่าผู้เห็นด้วยกับเขาเพียงร้อยละ 48 ของผู้ตอบแบบสอบถามเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มีสมาชิกระบบบัญชีรายชื่ออีกหนึ่ง ซึ่งผู้แทนจากภูมิภาคที่หายไปนั้นจะถูกทดแทนโดยสมาชิกสภาสหพันธ์ ที่มาจากผู้ว่าการหน่วยการปกครองซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2003 พรรค “สหรัสเซีย” (United Russia) ที่สนับสนุนวลาดีมีร์ ปูตินได้คะแนนเสียงส่วนใหญ่ โดยบอริส กรีสลอฟ (Boris Gryzlov) หัวหน้าพรรคได้เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร นอกจากนั้น พรรค “สหรัสเซีย” ยังได้เชิญสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้สังกัดพรรค (ส.ส.เขต) 103 คนมาร่วมกับพรรค “สหรัสเซีย” จึงทำให้พรรคมีเสียงส่วนใหญ่ในสภา และสามารถดำเนินกิจกรรมตามนโยบายของผู้นำได้โดยไม่ต้องฟังความเห็นของฝ่ายค้าน

²http://gazeta.ru/2004/09/22/oa_134315_shtml

ตารางที่ 1 ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรัสเซีย วันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 2003 (ประเภทบัญชีรายชื่อพรรค)

ลำดับพรรคที่ได้คะแนนสูงสุด	พรรคที่ได้รับคะแนนเสียงเกินร้อยละ 5 ของผู้ใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง	คะแนนเสียงที่ได้คิดเป็นร้อยละ	จำนวนที่นั่งส.ส.ในสภาที่ได้รับ
1	พรรคสหรัสเซีย ("United Russia")	37.57	120
2	พรรคคอมมิวนิสต์แห่งสหพันธรัฐรัสเซีย (Communist Party of the Russian Federation)	12.61	40
3	พรรคเสรีประชาธิปไตย (Liberal Democratic Party of Russia)	11.45	36
4	พรรคโรดินา (Rodina)	9.02	29

ที่มา: ЦИК: результаты выборов, www.cikrf.ru (หน้า 9), www.cikrf.ru

ในปี ค.ศ. 2005 ประธานาธิบดีปูตินได้ผลักดันกฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากบัญชีรายชื่อพรรค อีกทั้งมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายสหพันธ์ให้พรรคที่ได้รับการเลือกตั้งในหน่วยการปกครอง เสนอรายชื่อผู้ที่สมควรจะได้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการหน่วยการปกครอง ให้ประธานาธิบดีเพื่อการแต่งตั้งต่อไปซึ่งพรรคที่ชนะการเลือกตั้งส่วนใหญ่คือพรรค "สหรัสเซีย" ดังนั้นจึงทำให้ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยการปกครอง 70 หน่วยจากทั้งหมด 86 หน่วยมาจากสมาชิกพรรค "สหรัสเซีย" โดยที่สมาชิกพรรคสหรัสเซียประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และผู้นำหน่วยงานในสังกัด ตลอดจนเจ้าหน้าที่ระดับสูงของหน่วยงานรัฐ ทั้งในระดับสหพันธ์และระดับท้องถิ่น

การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในรัฐบาลรวมทั้งองค์กรของรัฐและวิสาหกิจในกำกับ สำนักประธานาธิบดีรัสเซียได้คัดเลือกจากเพื่อนสมัยนักศึกษาของประธานาธิบดีปูติน รวมทั้งจากผู้ที่เคยทำงานร่วมกับเขาในองค์กรเคจีบี และ

เพื่อนร่วมงานที่สำนักผู้ว่าการนครเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ซึ่งเรียกโดยรวมว่า “ทีมเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก” ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2006 วลาดีสลอฟ ซูรคอฟ (Vladislav Surkov) ผู้ช่วยประธานาธิบดีซึ่งเป็นหนึ่งในคณะวางแผนด้านการเมืองของประธานาธิบดีปูตินได้นำเสนอแนวความคิดในการบริหารประเทศแบบใหม่ที่เรียกว่า “อธิปไตย-ประชาธิปไตย” (sovereign-democracy) หรือโลกาธิปไตยที่ใช้หลักการปกครองที่ยึดถือความเห็นของคนส่วนใหญ่เป็นหลัก ซึ่งในทางปฏิบัติก็คือ นโยบายต่างๆ ของประธานาธิบดีต้องได้รับการสนับสนุนจากประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ³

ในอีกมุมมองหนึ่ง ประธานาธิบดีปูตินได้สร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเมืองให้กับรัสเซียอย่างมีนัยสำคัญ โดยในทางการเมืองนั้น วลาดีมีร์ ปูตินได้สร้างความเข้มแข็งให้กับรัฐบาล สังคมโดยรวมมีความสงบสุข อัตราการว่างงานลดลง ประชาชนมีรายได้มากขึ้นและอายุเฉลี่ยเพิ่มขึ้น แต่ในอีกมุมมองหนึ่ง มีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนและสถาบันทางประชาธิปไตยล้มล้างองค์การภาคประชาสังคม และรวมอำนาจไว้ในส่วนกลาง ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยเกื้อหนุนระบบการทำงานที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐ (bureaucracy) มีความเข้มแข็ง

สื่อมวลชนแขนงต่างๆ ของรัสเซียได้วิพากษ์วิจารณ์การเมืองและนักการเมืองรัสเซียอย่างเผ็ดร้อน ขณะที่สื่อมวลชนต่างประเทศก็ร่วมกันเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการดำเนินนโยบายทางการเมืองและสังคมของประธานาธิบดีปูตินไม่น้อยไปกว่ากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นที่เกี่ยวกับการกีดกัน

---

³ Наша российская модель демократии называется «суверенной демократией», Владислав Сурков, брифинг, 28 июня 2006 года, <http://edinros.ru/news.html?id=11148>

สื่อมวลชนบางสำนัก และใช้กำลังกับสื่อมวลชน ซึ่งบางองค์กรได้กล่าวหาว่าเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ส่วนประธานาธิบดีปูตินได้ตอบโต้ว่า “เป็นกระแสที่นักการเมืองตะวันตกบางคนเห็นว่าเป็นกระแสนิยมตะวันตก” ซึ่งได้รับการสนับสนุน “เพื่อที่จะให้รัสเซียยอมรับอย่างง่ายๆ ในเรื่องการลดอาวุธ เรื่องอาวุธยุทธศาสตร์ และเรื่องโคโซโว ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับประชาธิปไตย หรือสิทธิเสรีภาพของประชาชนแต่อย่างใด”⁴

จากการที่ประธานาธิบดีปูตินถูกกล่าวหาจากสื่อมวลชนบางกลุ่มว่าดำเนินนโยบายละเมิดสิทธิเสรีภาพในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนดังกล่าว ทำให้รัสเซียถูกจัดอันดับจากองค์กรสื่อสารมวลชนระหว่างประเทศว่าได้มีการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชนเพิ่มขึ้นโดยตลอด จากการประเมินขององค์กร “ฟรีดอมเฮาส์” (Freedomhouse) พบว่ารัสเซียได้จำกัดสิทธิของสื่อมวลชนจากร้อยละ 40 ในปี ค.ศ. 1994 เป็นร้อยละ 80 ในปี ค.ศ. 2008 (ดูตารางที่ 2)⁵

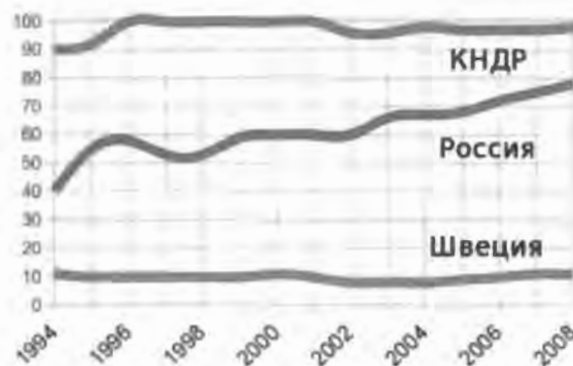
⁴ Путин: критикуя положение с правами человека в РФ, запад преследует цели размещения ПРО // Газета, 24 мая 2007

⁵ freedomhouse.org: Freedom of the Press Historical Data, <http://www.freedomhouse.org/template.cfm?page=274>

ตารางที่ 2 การจัดอันดับการมีเสรีภาพในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชน (0-มีเสรีภาพทุกประการ 100-ไม่มีเสรีภาพ)

ที่มา: freedomhouse.org: Freedom of the Press Historical Data, <http://www.freedomhouse.org/template.cfm?page=274>

ในระหว่างการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของวลาดีมีร์ ปูตินได้มีการกล่าวหาจากสื่อมวลชนว่า รัฐบาลภายใต้การนำของเขากดดันการทำงานของเอ็นทีวี (NTV) และทีวี-6 (TV-6) มีการสั่งปิดทีวีเอส (TVS) ปิดหนังสือพิมพ์อิสระ หรือเปลี่ยนเจ้าของสำนักพิมพ์ อีกทั้งในช่วงเวลาดังกล่าวยังมีการฆาตกรรมสื่อมวลชนหลายคน ดังนั้นทำให้ในปี ค.ศ. 2008 องค์กร “สื่อมวลชนไร้พรมแดน” (Reporters Without Border) ได้จัด “อันดับเสรีภาพ” ของรัสเซียให้อยู่ในอันดับที่ 141 จาก 173 ประเทศที่ถูกจัดอันดับ ทั้งนี้จากอันดับสื่อมวลชนที่มีเสรีภาพมากที่สุดอันดับ 1 คือไอซ์แลนด์-Iceland ไปสู่น้อยที่สุดอันดับ 173 คือเอริเทรีย-Eritrea⁶

⁶ Reporters Without Border. Press Freedom Index 2008 <http://www.rst.org/en-classement794-2008.html/>.

วลาดีมีร์ โปชเนอร์สื่อมวลชนผู้มีชื่อเสียงและประธานสถาบันโทรทัศน์แห่งรัสเซียได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า “ในช่วงที่ปูตินเป็นประธานาธิบดี ไม่มีสื่อมวลชนคนใดติดคุก เขาเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ รับฟังความคิดเห็น มีความสนใจใคร่รู้เป็นอย่างมาก รับรู้และโต้ตอบได้อย่างรวดเร็วและฉลาดแหลมคม แต่ผมก็คิดว่าเขาเป็นคนที่ปิดตัวเองมากและไม่เชื่อใจใคร มีคนพูดว่าเขาเป็นคนเป็นกันเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่เคยถอดถอนใครออกจากตำแหน่ง มีแต่เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ในบางขณะที่ประเทศอยู่ในภาวะวิกฤต เช่นหลังจากที่รัสเซียมีปัญหาเกี่ยวกับยูเครนและอัปคาเซีย แต่ประชาธิปไตยและสิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชนก็ยังอยู่ ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าปูตินต้องการจัดระเบียบตามวิธีการของตน เขาเคยทำงานในองค์กรเคจีบี (KGB) และเคยเป็นผู้นำในองค์กรเอฟเอสบี (FSB) หากจะเรียกเขาว่าเป็นนักประชาธิปไตยคงไม่ได้ แต่แน่นอนที่สุดคือเขาไม่ใช่จอมเผด็จการ”⁷

ในระหว่างการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของวลาดีมีร์ ปูติน คณะที่ปรึกษาด้านการเมืองและสื่อสารมวลชนของเขาได้จัดให้มีองค์กรเยาวชนขึ้นหลายองค์กร เช่น “นาซี” (Nashi-พวกเรา) โดยมีวัตถุประสงค์หลักตามเอกสารการจัดตั้งคือการรักษาอธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดนของรัสเซีย⁸ นำพาประเทศไปสู่ความทันสมัย และจัดตั้งองค์กรภาคประชาสังคมที่มีผลต่อประเทศชาติและสังคมอย่างแท้จริง⁹ ซึ่งวลาดีมีร์ ปูตินได้พบปะกับสมาชิกองค์กรนี้อย่างสม่ำเสมอ การดำเนินนโยบายทางการเมืองในกลุ่มเยาวชนของปูติน ที่ให้เสรีภาพดำเนินกิจกรรมในกรอบขององค์กรอย่างอิสระ จึงทำให้ในบางครั้งกิจกรรมที่กลุ่มวัยรุ่นรัสเซียได้คิดขึ้นมา ก็มีนัยที่เคลือบแฝงด้วยการประชามัพันธ์ตนเอง โดย

---

⁷ Владимир Познер: «Зритель должен иметь возможность выбирать, что ему смотреть», 24-30 октября 2008, № 43(441), электронная версия общественно-политического еженедельника «Киевский телеграф»

⁸ Манифест движения «Наше», <http://www.nashi.ru/ideology>

⁹ «У „Наших“ кривые грабли» // Gazeta.Ru, 28 августа 2007

การสร้างค่านิยมในหมู่วัยรุ่นของผู้นำประเทศ จนทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง¹⁰

จากการให้สัมภาษณ์ของวลาดีมีร์ ลูคิน (Vladimir Lukin) กรรมการสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติประจำรัสเซียในปี ค.ศ. 2004 ว่า ในช่วงที่วลาดีมีร์ ปูตินดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีได้มีกระแสชาตินิยมและเหยียดสีผิวเพิ่มขึ้นสูงมากนั้น¹¹ ทางฝ่ายคณะกรรมการสังคมด้านการปกป้องเสรีภาพทางความเชื่อ ซึ่งนำโดย เกรียฟ ยาคุนิน (Greb Yakunin) ได้กล่าวว่า กระแสดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นจากการละเลยขององค์กรอำนาจรัฐ ที่ให้มีการโฆษณาชวนเชื่อเกี่ยวกับการใช้กำลังและความเกลียดชังชนกลุ่มน้อยในสังคมที่ต่างเชื้อชาติ¹²

การดำเนินนโยบายทางสังคมที่ลดรอนสิทธิของประชาชนต่างเชื้อชาติประการหนึ่งของรัฐบาล ในช่วงที่ประธานาธิบดีปูตินบริหารประเทศคือการบัญญัติกฎหมายมาตรา 309 ให้ยกเลิกการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมในภูมิภาคในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ และให้ใช้ภาษาของเชื้อชาติเป็นภาษาทางการภาษาที่ 2¹³ อีกทั้งกระทรวงการศึกษาและวิทยาศาสตร์สหพันธรัฐรัสเซียได้ออกคำสั่งหมายเลข 362 ให้การสอบของโรงเรียนมัธยมต้นและมัธยมปลายต้องใช้ข้อสอบกลางซึ่งเป็นภาษารัสเซีย และผลการสอบสามารถนำไปใช้ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้¹⁴ จากนโยบายดังกล่าวได้ทำให้โอกาสในการรักษาภาษาและวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยต่างเชื้อชาติในรัสเซียลดลงไปเป็นอย่างมาก

¹⁰Снимающих и пишущих — к ногтю!. Независимая газета (18 мая 2007). Архивировано из первоисточника 3 февраля 2012. Проверено 14 августа 2010.

¹¹<http://www.ombudsman.gov.ru/doc/vistug/>

¹²<http://www.regnum.ru/news/571916/html>.

¹³О внесении изменений в отдельные законодательные акты РФ: Федеральный закон от 01.12.2007 N 309-ФЗ (ред. от 18.07.2011)

¹⁴Положение о формах и порядке проведения государственной (итоговой) аттестации обучающихся, освоивших основные общеобразовательные программы среднего (полного) общего образования: http://www.edu.ru/db-mon/mo/Data/d_08/prm362-1/htm

ผลงานในการบริหารประเทศทางด้านเศรษฐกิจของประธานาธิบดีปูติน ได้เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในประชาคมโลก สื่อมวลชนระดับโลกอย่าง “เดอะวอลล์สตรีทเจอร์นัล” (The Wall Street Journal) ได้กล่าวถึงผลงานดังกล่าวว่า “เศรษฐกิจไม่ได้เพียงแต่พลิกผันจากที่ตกต่ำลงไปถึงขีดสุดในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 1990 เท่านั้น แต่ได้สร้างภาคบริการขึ้นมาใหม่จากที่ไม่เคยมีเลยในสมัยสหภาพโซเวียต รัสเซียได้สะสมเงินตราต่างประเทศและทองคำไว้เป็นอันดับสามของโลก รองจากจีนและญี่ปุ่น”¹⁵ หูจิ้นเทา (Hu Jintao) ประธานาธิบดีสาธารณรัฐประชาชนจีนได้กล่าวชื่นชมการทำงานของปูตินว่า “รัสเซียภายใต้การนำของประธานาธิบดีปูตินในปีหลังๆ มา นี้ สถานการณ์ทางการเมืองและสังคมมีเสถียรภาพ เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ชีวิตของประชาชนดีขึ้นทุกวัน”¹⁶ นอกจากนี้ นักเศรษฐศาสตร์จากธนาคารโลกที่รับผิดชอบด้านรัสเซีย ได้ให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าวว่า “ในสถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกกำลังชะลอตัว รัสเซียกลับมีการพัฒนาได้ไม่เลวเลย จัดได้ว่ารัสเซียเป็นหนึ่งในเกาะที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจของโลก ที่สะท้อนจากนโยบายเศรษฐกิจมหภาค การเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ภายในประเทศ และการสะสมของเงินตราต่างประเทศและทองคำสำรองรวมทั้ง “กองทุนเสถียรภาพ” (Stabilization fund) เพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ”¹⁷

ภาพรวมทางเศรษฐกิจรัสเซียในช่วงปี ค.ศ. 2000 ถึง ค.ศ. 2012 จัดได้ว่ามีพัฒนาการที่ดีมาโดยตลอด อาจจะมีการชะลอตัวบ้างในปี ค.ศ. 2009 จากวิกฤตการเงินในสหรัฐอเมริกา แต่ในปีต่อมาก็ฟื้นตัวและเติบโตได้เป็นอย่างดี ถึงแม้สหภาพยุโรปเริ่มมีปัญหาทางเศรษฐกิจในหลายประเทศ จากการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product-GDP) ของรัสเซีย

¹⁵Томас Грэм. Царь — модернизатор // The Wall Street Journal, 22 января 2008

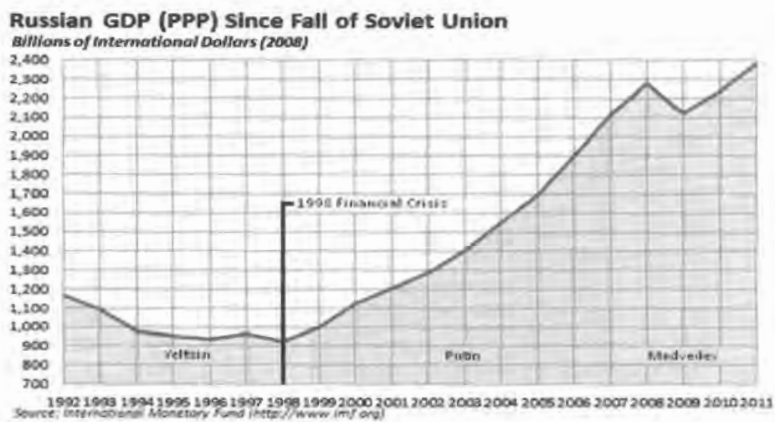
¹⁶Выступление Председателя КНР Ху Цзиньтао на церемонии открытия Года Китая в России // Сайт консульства Китая, 26 марта 2007

¹⁷Запад боится российских денег // Российская газета, 26 марта 2008

ตามตารางที่จัดทำโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) ได้แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจรัสเซียขยายตัวติดต่อกันถึง 10 ปี (ดูตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product-GDP) รัสเซียตั้งแต่ปี ค.ศ. 1991

ที่มา: International Monetary Fund www.imf.org

ในขณะเดียวกันนั้น ดัชนีชี้วัดตัวอื่นๆ ก็มีความสอดคล้องกัน เช่น มีการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลของกระทรวงการคลังรัสเซีย (ตารางที่ 4) เห็นได้ว่า ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 เงินลงทุนจากต่างประเทศได้ไหลเข้าไปในรัสเซียมากขึ้นเป็นลำดับ และได้เพิ่มสูงขึ้นเกือบร้อยละหนึ่งในปี ค.ศ. 2007 ซึ่งมีเงินลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้ามาถึง 80 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ¹⁸ จากรายงานขององค์การ (UNCTAD) ประจำปี ค.ศ. 2008 ก็ได้สนับสนุนข้อมูลของกระทรวงการคลังรัสเซีย โดยจากรายงานขององค์การนั้น

¹⁸Новости@Mail.Ru; МЭРТ РФ: Чистый приток капитала может превысить \$90 млрд :<http://news.mail.ru/economics/1516720/>

รัสเซียได้รับการจัดอยู่ในอันดับที่ 4 ของประเทศที่นำลงทุนสำหรับนักลงทุนต่างประเทศ¹⁹ และในปีดังกล่าวรัสเซียมีเงินลงทุนจากต่างประเทศ 70 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ²⁰ นอกจากนี้จากข้อมูลการลงทุนจากต่างประเทศในรัสเซียจนถึงเดือนมีนาคมปี ค.ศ. 2010 พบว่ามีเงินลงทุนจากต่างประเทศรวมทั้งสิ้น 265.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งจัดว่าเป็นยอดเงินลงทุนอันดับที่ 17²¹ ของโลก

ตารางที่ 4 การลงทุนจากต่างประเทศในรัสเซียระหว่างปี ค.ศ. 1995-2011 (พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

ที่มา: สำนักงานสถิติสหพันธรัฐรัสเซีย http://www.gks.ru/wps/wcm/connect/rosstat_main/rosstat/ru/statistics/enterprise/investment/nonfinancial/#

¹⁹Финансовый кризис и экономический спад отрицательно сказываются на планах компаний относительно будущих зарубежных инвестиций // ЮНКТАД, 24 сентября 2008 :http://unctad.ch/sections/press/docs/pr08038_rupdf

²⁰Доклад о мировых инвестициях 2009 года // ООН: <http://www.un.org/ru/development/serveys/docs/investments2009pdf>

²¹Stock of direct foreign investment — at home // CIA: <http://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2198/rank.html>

การที่มีเงินทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศจำนวนมากเช่นนี้จัดว่าเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญต่อภาคธุรกิจรัสเซีย และมีผลอย่างสูงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของรัสเซีย จนทำให้รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีและมีเงินไปใช้พัฒนาประเทศโดยการลงทุนด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติรัสเซีย (ตารางที่ 5) การลงทุนภายในประเทศได้เพิ่มขึ้นจาก 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี ค.ศ. 2000 เป็น 120,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี ค.ศ. 2007

ตารางที่ 5 การลงทุนในรัสเซียระหว่างปี ค.ศ. 1991-1998

ที่มา: สำนักงานสถิติสหพันธรัฐรัสเซีย http://www.gks.ru/wps/wcm/connect/rosstat_main/rosstat/ru/statistics/enterprise/investment/nonfinancial/#

ในปี ค.ศ. 2008 ประเทศรัสเซียมีการลงทุนในภาคเศรษฐกิจต่างๆ รวม 292,720 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ²² ซึ่งหากเทียบการลงทุนในปีที่วลาดิเมียร์ ปูตินเริ่ม

²²สำนักงานสถิติสหพันธรัฐรัสเซีย http://www.gks.ru/wps/wcm/connect/rosstat_main/rosstat/ru/statistics/enterprise/investment/nonfinancial/#.

เข้าบริหารประเทศ คือ ปี ค.ศ. 1999 จนถึงสุดวาระที่สองของการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีในปี ค.ศ. 2008 การลงทุนในประเทศได้เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่า²³ โดยมีการลงทุนในภาคเศรษฐกิจต่างๆ คิดเป็นร้อยละของจำนวนเงินลงทุนตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การลงทุนในภาคเศรษฐกิจต่างๆ ของรัสเซีย (คิดเป็นร้อยละของจำนวนเงินลงทุน)

ภาคของกิจการที่มีการลงทุน	ร้อยละของเงินลงทุน
การขนส่งและสื่อสาร	24.8
การจัดการอสังหาริมทรัพย์ การเช่าและให้บริการ	16.7
อุตสาหกรรมแปรรูป	15.6
การขุดเจาะทรัพยากรธรรมชาติ	14.1
การผลิตและกระจาย (ส่ง) พลังงานไฟฟ้า น้ำ และก๊าซ	7.7
การเกษตร การป่าไม้ และการประมง	4.4
การก่อสร้าง	3.4
การค้าปลีก ค้าส่ง ซ่อมยานพาหนะ ของใช้ในครัวเรือน ประจำวันและของใช้ส่วนตัว	3.1
การสาธารณสุขและบริการทางสังคม	2.4
การศึกษา	2.0
การจัดการภาครัฐ ความปลอดภัยของอาหาร และการประกันสังคม	1.7
กิจกรรมทางการเงิน	1.0
โรงแรมและร้านอาหาร	0.4
การประมง	0.1

ที่มา: สำนักงานสถิติสหพันธรัฐรัสเซีย http://www.gks.ru/wps/wcm/connect/rosstat_main/rosstat/ru/statistics/enterprise/investment

²³Социально-экономические показатели Российской Федерации в 1992—2008 гг. // Росстат http://www.gks.ru/doc_2009/year09_pril.xls

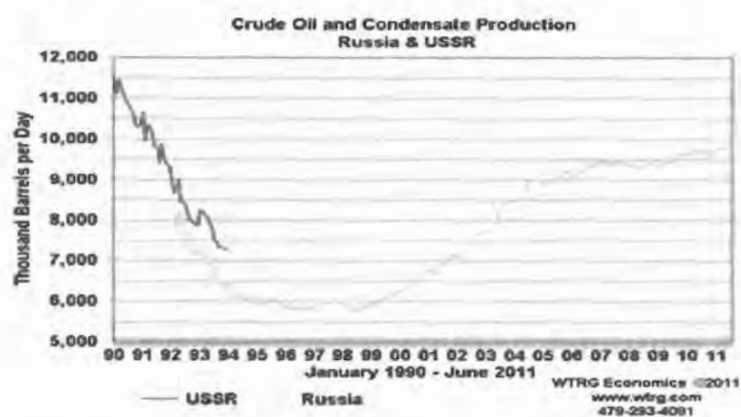

การลงทุนภายในประเทศดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทำให้ประเทศรัสเซียมีการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งส่งผลต่อความนิยมในตัวผู้นำประเทศจนได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้บริหารประเทศติดต่อกันหลายสมัย

นอกจากรัฐบาลรัสเซียมีเม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศไปช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศแล้ว รายได้ที่สำคัญที่สุดอีกทางหนึ่งคือรายได้ที่มาจากการขายน้ำมัน เนื่องจากรัฐบาลรัสเซียถือหุ้นบริษัทน้ำมันส่วนใหญ่ของประเทศ ประจวบกับราคาน้ำมันและพลังงานในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ 7-8) จึงทำให้รัฐบาลรัสเซียมีเงินรายได้ไปใช้พัฒนาประเทศอย่างเพียงพอ

ตารางที่ 7 อัตราการผลิตน้ำมันดิบของสหภาพโซเวียตและรัสเซีย

ที่มา: www.wtrg.com

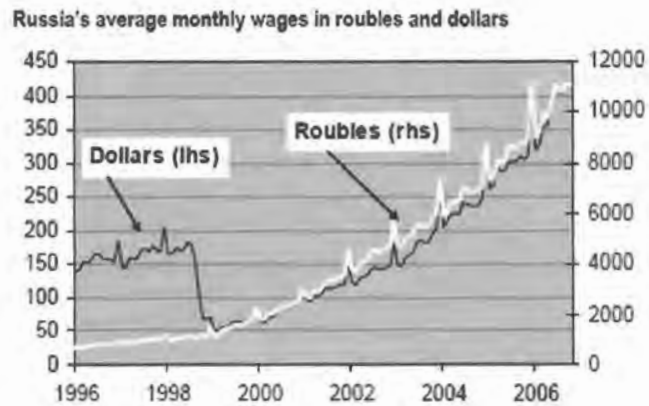
ตารางที่ 8 การเคลื่อนไหวของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ที่มา: Energy information Administration and Bureau of Labor Statistics

จากการที่รัฐบาลรัสเซียมีเงินเพียงพอในการบริหารประเทศ และมีเงินลงทุนในภาคเศรษฐกิจต่างๆ อย่างมาก ส่งผลให้อัตราค่าจ้างเฉลี่ยในประเทศเพิ่มขึ้น โดยในปี ค.ศ. 2000 อัตราค่าจ้างเฉลี่ยในตลาดแรงงานรัสเซียประมาณ 2000 รูเบิลต่อเดือน แต่หลังจากปูตินได้บริหารประเทศได้ 6 ปี ค่าจ้างเฉลี่ยในรัสเซียเพิ่มสูงขึ้นเป็น 10,000 รูเบิลต่อเดือน (ดูตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 อัตราค่าจ้างเฉลี่ยในรัสเซียคิดเป็นรูเบิลและดอลลาร์สหรัฐฯ (ค.ศ. 1996-2006)

ที่มา: <http://www.worldsalaries.org/russia.shtml>

ในขณะที่เดียวกันค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นช่วยให้รายได้ของชาวรัสเซียโดยรวมเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลทำให้จากจำนวนประชากรรัสเซียที่มีรายได้ต่ำกว่าระดับการดำรงชีพ (Subsistence level) ลดลงจากร้อยละ 29 ของประชากรในปี ค.ศ. 2000 เหลือร้อยละ 13 ของประชากรในปี ค.ศ. 2009 (ดูตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 อัตราประชากรรัสเซียที่มีรายได้ต่ำกว่าระดับการดำรงชีพ (Subsistence level) ค.ศ. 1992-2009 (เปอร์เซ็นต์)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการสถิติแห่งชาติรัสเซีย www.gks.ru

นอกจากนั้นความสำเร็จของการบริหารประเทศของประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินยังส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งเห็นได้จากอายุเฉลี่ยของชาวรัสเซียได้เพิ่มขึ้นจาก 65 ปี ในปี ค.ศ. 2000 เป็น 68 ปี ในปี ค.ศ. 2008 (ดูตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 อายุเฉลี่ยของชาวรัสเซียระหว่างปี ค.ศ. 1990-2009

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการสถิติแห่งชาติรัสเซีย www.gks.ru

การล่มสลายของสหภาพโซเวียตได้ทำให้ชาวรัสเซียเคลื่อนย้ายออกนอกประเทศสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงปี ค.ศ. 1993-1995 นั้น เป็นช่วงที่มีการอพยพสูงที่สุด กล่าวคือในปี ค.ศ. 1993 มีชาวรัสเซียอพยพไปอยู่ต่างประเทศ 440,252 คน โดยในปี ค.ศ. 1994 มีจำนวนสูงสุดคือ 845,738 คน และในปี ค.ศ. 1995 มีชาวรัสเซียอพยพไปอยู่ต่างประเทศ 519,519 คน ส่วนในปี ค.ศ. 2000 หลังจากวลาดิเมียร์ ปูตินเข้ารับตำแหน่งผู้นำประเทศแล้วนั้น ยังมีการเคลื่อนย้ายประชากรออกไปอาศัยอยู่ต่างประเทศ 213,610 คน แต่ได้ลดลงเป็นลำดับ จนกระทั่งหลังการได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสมัยที่สอง กระแสอพยพออกนอกประเทศของชาวรัสเซียได้เพิ่มขึ้นจนอยู่ในระดับใกล้เคียงกับการเคลื่อนย้ายออกในปี ค.ศ. 2000

จากคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทำให้อัตราการลดลงตามธรรมชาติของประชากรลดต่ำลงมาก และการอพยพเคลื่อนย้ายออกนอกประเทศของชาวรัสเซียมีอัตราเกือบจะคงที่ (ดูตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 การลดลงตามธรรมชาติและการอพยพเคลื่อนย้ายออกนอกประเทศ
ของชาวรัสเซียระหว่างปี ค.ศ. 1993-2009 (พันคน)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการสถิติแห่งชาติรัสเซีย www.gks.ru

จากความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรัสเซียในเบื้องต้นดังกล่าว ในช่วงระยะเวลาที่ปูตินได้บริหารประเทศในฐานะประธานาธิบดีมาครบ 2 สมัย ปรากฏว่าเกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นหลายด้าน เช่น ประเทศมีปริมาณทองคำสำรองเพิ่มขึ้นจาก 15 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็น 490 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งจัดว่าเป็นประเทศที่มีปริมาณทองคำสำรองมากเป็นอันดับ 2 ของโลก ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นจาก 5 ล้านล้านรูเบิลเป็น 32 ล้านล้านรูเบิล งบประมาณแผ่นดินจากขาดดุล 57.9 พันล้านรูเบิล เป็นเกินดุล 1.7 ล้านล้านรูเบิล หนี้ต่างประเทศลดลงจาก 137 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เหลือ 44.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราเงินเฟ้อลดลงจาก 25 เปอร์เซ็นต์ต่อปี เหลือ 11.9 เปอร์เซ็นต์ เงินบำนาญโดยเฉลี่ย 612 รูเบิลต่อเดือน เพิ่มขึ้นเป็น 3,682 รูเบิลต่อเดือน อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ยจาก 1,830 รูเบิลต่อเดือน เพิ่มขึ้นเป็น 15,059 รูเบิลต่อเดือน อัตราผู้ที่ไร้รายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.3 ของประชากรเป็นร้อยละ 7 อัตราผู้ที่ยากจนลดลงจากร้อยละ 29.9 ของประชากรเป็นร้อยละ 14.8 เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีข้อมูลอื่นๆ ที่ได้ประมวลไว้ในเบื้องต้นตามตารางประกอบนี้ (ดูตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ตารางประมวลการเปลี่ยนแปลงบางด้านในรัสเซียสมัยที่วลาดีมีร์ ปูตินเป็นผู้นำประเทศ

ความเปลี่ยนแปลง ด้านต่างๆ	ปูตินเข้ารับตำแหน่ง ค.ศ. 2000	ปูตินออกจากตำแหน่ง ค.ศ. 2008
สงคราม ปฏิบัติการสันติภาพ	การสู้รบในเชเชเนีย สงกองกำลัง สันติภาพไปโคโซโว อับคาเซีย และทาจิกิสถาน	โนเชเชเนียมีความสงบ สงกอง กำลังสันติภาพไป อับคาเซีย และโอเชียใต้
ปริมาณทองคำสำรอง	15,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ	490,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศ	5 ล้านล้าน 350 พันล้านรูเบิล	32 ล้าน 988.6 พันล้านรูเบิล
งบประมาณ	ขาดดุล 57,900 ล้านรูเบิล (1.8% GDP)	เกินดุล 1 ล้าน 782 พันล้าน รูเบิล (5.5% GDP)
หนี้ต่างประเทศ	137,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ	44,840 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
อัตราเงินเฟ้อต่อปี	25.06%	11.9%
ราคาน้ำมันส่งออกโดยเฉลี่ย	175 USD/ตัน	609 USD/ตัน
ราคาก๊าซส่งออกโดยเฉลี่ย	85.9 USD/1000 คิวบิกเมตร	233.7 USD/1000 คิวบิกเมตร
อัตราแลกเปลี่ยน	28.31 รูเบิล/ดอลลาร์สหรัฐฯ	23.8 รูเบิล/ดอลลาร์สหรัฐฯ
เงินบำนาญโดยเฉลี่ย	612 รูเบิล	3,682 รูเบิล
อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย	1,830 รูเบิล	15,059 รูเบิล
ผู้ที่ร่ำรวยที่สุด (มีทรัพย์สินกว่า 1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	13 คน เช่น Abramovich, Chubais, Vyakhirev, Alekperov, Berezovsky	87 คน เช่น Deripaska, Abramovich, Lisin, Fridman, Mordashov, Potanin
อัตราผู้ที่ร่ำรวย	4.3% ของประชากร	7% ของประชากร
อัตราผู้ที่ยากจน	29.9% ของประชากร	14.8% ของประชากร
การบริโภคนมผง (คนต่อปี)	120 กิโลกรัม	107.0 กิโลกรัม
การบริโภคเนื้อ (คนต่อปี)	68 กิโลกรัม	60 กิโลกรัม
การบริโภควอดก้า (คนต่อปี)	15 ลิตร	12 ลิตร

